

ESIPUHE

Maailma on vyörynyt 1970-luvulle. 60-luku on painanut ihmiseen oman leimansa, ja sen vaikutteet ovat ihmisten mielissä vielä tulevinakin vuosina. Maapallon väestö kasvaa räjähdysmäisesti, ja taistelu ihmisten sieluista on yhä vain kiihtymässä. Viestinnälle – millä sanalla on monenlaisia merkityksiä – on asetettu monia uusia tavoitteita, ja vapaassa maailmassa aikaisemmin suhteellisen tuntematon lyhytaaltokuuntelu on sekini nopeasti saamassa uutta kantavuutta ja merkitystä.

Lyhytaaltokuuntelu on todellisuudessa paljon enemmän kuin tavallinen harraste. Se on ikkuna maailmalle. Käytännöllisesti katsoen maailman kaikista maista lähetetään radioaaltojen välityksellä mitä erilaisinta tietoa, joka on kenen tahansa kiinnostuneen lyhytaaltokuuntelijan ulottuvilla. Suurtehoisia lähettämiä ilmestyy maapallon eri puolille kuin sieninä sateella. Transistorin liikkeellepanema teknologinen vallankumous on tehnyt mahdolliseksi lyhytaaltovastaanottimien leviämisen sellaisienkin käsiin, jotka eivät aikaisemmin olleet uneksineetkaan kuuntelevansa lähetyksiä Pekinistä ja Pariisista, Bangkokista ja Berliinistä. Afrikan ja Aasian nuoret kansakunnat ovat saavuttaneet itsenäisyytensä ja ovat päättäväisinä tuomassa ääntään kuuluviin tasavertaisina sellaisten pitkäikäisten radioyhtiöiden kuin Voice of American ja Moskovan Radion kanssa.

Tämä kirja on opas tämän uuden, nopeasti kehittyvän viestimen maailmaan. Tämä on täysin uusi tapa käsitellä lyhytaaltoyleisradiota, ja tarkastelu on suoritettu teknisen tai teoreettisen näkökulman sijasta puhtaasti todellisten käytännön kokemusten pohjalta. Sillä on paljon sa-

nottavaa esimerkiksi maallikolle, joka juuri on hankkinut tai on hankkimassa lyhytaaltovastaanotinta. Vuosien lyhytaaltokuuntelukokemuksen aikana hankittu tekniikka tarjotaan tässä aloittelijan käyttöön. Täältä löytää vastaukset SEURAAVIIN KYSYMYKSIIN: Mitä asemia voin kuulla? Milloin ja mistä niitä löytää? Täytyykö minun osata paljon kieliä voidakseni nauttia lyhytaaltoradiosta? Miten kirjoitan radioasemille, ja vastaavatko ne, jos kirjoitan?

Näiden kansien välistä löytyy myös paljon sellaista, joka kiinnostaa kokenuttaakin lyhytaaltokuuntelijaa. Radioasemat ovat eri puolilta maailmaa antaneet käyttöön kuvitusmateriaalia ja omakohtaista tietoa toiminnastaan. Mukana on lukuisia QSL-verifiointien kuvia, eräät niistä suuria harvinaisuuksia. Myös lyhytaaltokuuntelijain ja DX-kuuntelijain tavatessa usein vatvottu keskustelun aihe – mikä on verifiointi, ja mitä kuunteluraportin pitäisi sisältää – saa osansa sisällöstä.

Monien kansainvälisten yleisradioasemien myötämielinen asenne on tehnyt LYHYTAALTOJEN MAAILMAN mahdolliseksi. Erityisesti haluaisin kiittää seuraavia radioasemia: Voice of America, Canadian Broadcasting Corporation, Australian Broadcasting Commission, Nippon Hoso Kyokai, Swiss Broadcasting Corporation, Norsk Rikskringkasting, Radio Denmark, Radio Free Europe, British Broadcasting Corporation, WNYW, Radio Vatican, Marconi Co., Radio Liberty sekä monia muita, jotka ovat antaneet käyttöön studioidensa, henkilökuntansa ja lähettelaitteistojensa kuvia.

R.E.W.

Professori Woodin alkuteos SHORT-WAVE VOICES OF THE WORLD oli alkuaan kirjoitettu amerikkalaisia lyhytaaltokuuntelun harrastajia varten, ja monet kirjan esimerkit oli valittu heidän tarpeitaan silmällä pitäen. Suomenkielinen laitos on vastaavasti sovitettu suomalaisten lyhytaaltokuuntelijoiden olosuhteita varten. Tämä on tehty täydessä yhteisymmärryksessä prof. Woodin kanssa ja osittain hänen tekemiensä ehdotusten pohjalta. Tällä tavoin on aikaansaatu ensimmäinen suomalaisten olosuhteiden pohjalle koottu opas aikaisemmin suhteellisen tuntemattomaan, mutta viime vuosina nopeasti Suomessa levinneeseen DX-harrasteeseen.

Koska DX-kuuntelu käytännössä tapahtuu pääosaltaan englanninkielellä, on katsottu aiheelliseksi säilyttää asemien nimet enimmäkseen englanninkielisinä, koska siinä muodossa ne kuitenkin käytännössä tulevat vastaan. Vain joissakin aivan tavallisimmissa tapauksissa on käytetty suomenkielistä nimeä. Samoin on eräitä alkukielisiä tekstejä otettu sellaisinaan mukaan, koska niistä voi olla apua kuunteluraportteja yms. laadittaessa. Kirjan viimeinen, suomalaista lyhytaaltoharrastajain yhdistystoimintaa käsittelevä luku on suomentajan käsialaa. Käännöstyössä saamastani arvokkaasta avusta haluan kiittää Ilkka Helastietä.

J.K.T.